

Bara 43.640 føroyingar í 1987

Sama ár 19.921 fólk í Havn

Tað verður lítil og eingin vøkstur í fólkatálinum í Føroyum tey komandi árin. Smábygdin verða so líðandi at doyggja út, meðan nøkur av teimum størru plássinum, serstakliga Havnin, verða at vaksa

Tað er ráðgevandi nevndin hjá donsku stjórnini, sum saman við Búskaparráðnum — og elektronheilum — hava rokna hetta út, nú ráðgevandi nevndin var í Føroyum og kannaði, hvussu stórir tørvur er og verður til íleggjar í framtíðini.

Teir hava gjørt eitt vala arbeiði fyri at finna fram til, hvussu fólkavøkstur fer at verða.

Heildartolini fyri allar Føroyar eru hesi:

1. jan. 1969	38.505
1. „ 1970	38.968
1. „ 1971	39.404
1. „ 1972	39.808
1. „ 1973	40.176
1. „ 1974	40.500
1. „ 1975	40.780

1. „ 1976	41.017
1. „ 1987	43.610

Um vøkstur ella minking í

fólkatálinum fram til 1987 í mun til í dag siga teir serkonu:

1. jan. 1969	11.718
1. jan. 1987	19.921

SKÁLAFJØRÐURIN

1. jan. 1969	3.817
1. jan. 1987	4.413

FUGLAFJØRÐUR

1. jan. 1969	1.293
1. jan. 1987	1.185

Serstakur ST-limaskapur fyri »mini-lond«?

USA hevur biðið formannin í Trygdarráðnum um at fara í holt við samráðingar um møguleikan fyri einum fundi sum skjótast í ráðnum viðvíkjandi upptøku av nýggjum limalondum og fyri at tosa um spurningin viðvíkjandi teim sonevndu »mini-londunum«.

Í einum brev dagfest 14. juli visti USA á, at aðalskrivarin hevði gjørt vart við hetta evni í tí ársfrágreiðing um arbeiði hjá Sameindu Tjóðunum, sum hann hevur lagt fram fyri aðalfundin tey seinastu tvey árini.

Viðari varð sagt í brævinum, at aðalskrivarin hevði sett fram uppskot um eina umfatandi rannsókn av treytunum fyri

limaskap í Sameindu Tjóðunum við atlit til at fastleggja neyðugar avmarkingar í tí fulla limaskapinum fyri nýggjar tjóðir, ið eru serliga litlar, hava eitt ógvuliga lítið fólkatál og lítið at taka av menniskjansliga og búskaparlaga. Samstundis skuldi kanningin enda við at funnið varð fram til onkran form fyri assosiering, ið kom at verða til gagns bæði fyri »mini-londini« og fyri Sameindu Tjóðirnar.

USA var av tí uppfatan, at tíðin fyri langt síðan var komin at tosa um tey vandamál, ið aðalskrivarin setti fram í hesum frágreiðingum, varð sagt í brævinum.

KLAKKSVIK

1. jan. 1969	4.748
1. jan. 1987	5.481

HINAR BYGDIRNAR

1. jan. 1969	16.931
1. jan. 1987	12.643

KEYPIÐ SOSIALIN!
LESID SOSIALIN!
HALDIÐ SOSIALIN!
SOSIALURIN — altíð bestur!

PR. J. F. KJØLBRO,

heilsola

tlf. 5396-5489-5491

RESTORFF'S
BIER

DAS
KONTINENTALE
BIER

Lesid Sosialin!

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Týskland eftir 2. heimsbardaga

(Framhald)

»Dysturin um týsku sálirnar« var byrjaður. Stórveldin kappaðust um at vinna ser mest møguligan good-will fyrst og fremst í egna hersetingarzonanum annars hjá týska fólkinum sum heild. Avgerðin hjá Truman, sum segði, at onki krigsindurgjald til Ruslands skuldi takast úr vesturzonunum, hevði eina ógvuliga pro-vestliga ávirkan á týskararnar, antibolsjevikkar vóru teir jú frammanundan! Men Stalin gjørdi ser eisini hop um at vinna »tær týsku sálirnar« í politisku og psykologisku kapprenningini við USA. Hann mælti til stovnan av einum nationalstati av Rest-Týsklandi. Kommunistisku flokkarnir høvdu stóra framgongd runt um í Europa, og henda framgongdin mátti fyrst alt í verðini halda áfram. Stalin visti at ein óheppin politikkur í Eystureuropa og eystara parti av Týsklandi, vildi forkoma russiska good-willinum á europeiska meginlandinum, og tað mátti fyrbyggjast. Tá Týskland hevði mist Pommern, Schlesien og ein part av Preussen til »

Stalin, at tað var óhugsandi, at Týskland kom at verða nøkur hótan móti Sovjetsamveldinum og friðinum í Europa í framtíðini. At útrudda týska junkaraveldi eystan fyri Elben, at oyðileggja týska krigsindnaðin, at fáa krigsskadbótturnar heim, eina totala avnazifisering og straff av krigsbrotsmennunum, vóru ófrávikiligt krav í russiska Týsklandspolitikkinum. Eftir Stalins uppfatan skuldi ein harður friður hóast alt skapt møguleikar fyri sátt og semju millum týska og russiska fólkið. »En Hitler kemur og fer, men tað týska fólkið og týski staturin verða stóðugt verandi«, segði Stalin í eini røðu aftaná russiska sigurin við Stalingrad; í sigursrøðu síni til sovjetiska fólkið 9. mai 1945 segði Stalin m. a. at fólkið var fegið um sigurin, men hevði ikki ætlanir um at sundurlima ella oyða Týskland. Tað sum Stalin sipaði til her eigur at verða uppfatað sum eitt tilboð til týska fólkið um at endurreisa Rest-Týskland til ein nationalan einheitsstat.

Hovudsætlanin hjá Moskva fyri eitt framtíðar Týskland var

í stuttum henda: endurreising av Rest-Týsklandi við eini ríkis stjórn sum skuldi hava seti sitt í gamla ríkishovudsstaðnum Berlin.

Úr Washington ljóðaðu longu teir fyrstu tónarnir sum søgdu frá stórarj materiellari hjálpi til sligna týska fólkið og møguleiki var fyri at endurreisa eina statsskipan grundað á teir tríggjar vestligu hersetingarzonarnir.

Eitt sokallað Kontrollráð varð sett á stovn eftir krigið av teimum sameindu við hovudsæti í Berlin. Hetta ráð skuldi verða hovudsstólið hjá teimum sameindu í felagsmisingini av Týsklandi; endamálið hjá kontrollráðnum var greitt eftir Postdamavtaluni, men hvørt limalandið hevði vetoerett í ráðnum, og hetta varð ólukk- an í samarbeiðnum. Kontrollráðið bleiv sum fráleidd ein spegilsmynd uppá hvussu ósámi í veruleikanum stórveldini vóru um týðandi politiskar spurningar í Týsklandi. Áhugamálini hjá teimum fyra hersetingarlondunum vóru so ymisk, serliga tá tað galt tað týðningarmiklu arbeiðs- gávuna í ráðnum: at halda

fast um avgerðina í Postdam um, at administrera tey fyra hersetingarøkini í Týsklandi sum eina búskaparlaga eind. Sama gjørdi seg galdandi tá talan var um endurreisingina av teimum politisku flokkunum.

Longu 9. juni 1945 gav Moskva boð um, beint ímóti avtaluni úr Postdam, at endurreisa politiskar flokkar av øllum politiskum hugsjónum undir sentralari leiðslu úr Berlin, men bert umfatandi teirra hersetingarzona, samstundis sum kunningjördir vóru stórir búskaparligrir og sosialir reformar: jarðarreformurin, idnaðarreformurin og tann búskaparligr reformurin — ella við øðrum orðum, útskipting av junkragóðsum, leggja hald á idnaðarvirkin í eysturzonanum og fyrireika yvirføringina av teimum til samfelags ogn. Rammurnar vóru lagdar til eina sosialistiska samfelagsskipan, sjávt um hetta stigið enn ikki bleiv tolað, sum byrjan til ein sjálvstøðugan eysturtýskan stat. Fyribils vóru reformarnir eitt lið í »dystinum um tær týsku sálirnar« og politisk aktiviteturin hjá flokkunum í Berlin og

har á leið, skuldi, eftir Stalins uppfatan, verða magnetin, sum kom at lokka tær nationalu týsku sálirnar í vesturzonunum móti ríkiseindini av Rest-Týsklandi, t. v. s. forða amerikansku ætlanini, at stovna ein stat, bert við luttøku av teimum vestligu hersetingarzonunum.

Onland hevði eina sterka støðu í Týsklandi eftir krigið. Teir fingi fólkaríkasta og idnaðarlaga longest framkomna partin av landinum við sjálvum Ruhr-økinum at ráða yvir. Nú var sjálvt hjartað í týsku krigsmaskinuni fallið í hendurnar á eingilsmonnum; bæði Truman, men serliga de Gaulle og Stalin royndu hvør í sínum lagi, at fáa ein fingur við í spælinum um Ruhr, har var møguleiki hjá Frankaríki at fáa fatur á kóli og málmi í stórum mongdom, sum tað hevði fyrst neyðini, og samstundis styðjaði hetta »friðarættlanina« hjá de Gaulle, um at internationalisera Ruhr og skilja tað sundur frá hinum partinum av Týsklandi við einum tollmarki einaferð med alla. Stalin í sínum lagi roknaði við at fáa hendur á teimum nógvu stóru verksmið-